

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Αριθμός Απόφασης 66/2009
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Παρασκευή Κυραλέου, Πρόεδρο Πρωτοδικών Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7-10-2008 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως, για να δικάσει την υπόθεση

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς στρ. 10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται
2. Του Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ. 130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται
3. Της Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, οδός Αριστοτέλους αρ. 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, οι οποίοι παραστάθηκαν όλοι δια της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Μάρθας Κοτσώνα.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία: «.....» με έδρα τα, οδός, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Θεοχάρη Σκουλά.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 9-4-2008 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 166/10-4-2008, προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο 24-6-2008 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς των και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, ήτοι τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου

και εικόνας κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στον δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. Ειδικότερα κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου «Όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα της συλλογικής διαχείρισης του Ν. 2121/1993 (54 έως 58). Κατά το ίδιο άρθρο η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ. 55 & 1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 & 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει οριστεί, ύστερα από αίτηση του χρήστη, από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. 2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών-εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 & 1 εδ. Δ' του Ν.2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο που καθορίζει την εύλογη αμοιβή και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/1993, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 & 2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής

διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται όχι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. (ΜΠΑΘ 1062/2002, ΜΠΘεσ.29362/2002 αδημ.) 3. Περαιτέρω, η άνηση μεταχείριση των ξένων δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων σε σχέση με τους ημεδαπούς και το χαμηλό επίπεδο της παρεχόμενης προστασίας κατέστησαν αναγκαία την κατάρτιση της διεθνούς συμβάσεως της Ρώμης 26.10.1961 «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε από την Ελλάδα και κατέστη εσωτερικό δίκαιο με το Ν. 2054/30.6.1992. Η σύμβαση αυτή, που ασχολείται μόνον με τρεις κατηγορίες προσώπων για τις οποίες δημιουργεί ισάριθμα συγγενικά δικαιώματα, ήτοι τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, τους παραγωγούς φωνογραφημάτων και τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, ως κύρια μέθοδο προστασίας καθιερώνει την εξομίσωση των αλλοδαπών προς ιούς ημεδαπούς, με την παραχώρηση της «εθνικής μεταχείρισεως». Εθνική μεταχείριση, η οποία πρέπει να παραχωρείται και στους αλλοδαπούς, είναι αυτή που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, εφόσον: α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος τους (άρθρ. 2 & 1). Έτσι το νομικό καθεστώς που δίδει στους υπηκόους κάθε κράτους σ' αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να δίδει και τους υπηκόους των άλλων συμβαλλόμενων κρατών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως. Η συμβατικά παρεχόμενη προστασία και η προστασία που τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να παράσχουν αποτελεί το συμβατικά υποχρεωτικό ελάχιστο όριο προστασίας και περιέχει την αναγνώριση δικαιωμάτων στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων καθώς και την αναγνώριση ενός σχετικού (ενοχικού) δικαιώματος για εύλογη αμοιβή στις δύο αυτές κατηγορίες (βλ. Γ Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2002). Έτσι, το άρθρο 12 του Ν. 2054/1992 αναγνωρίζει το δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από τον χρήστη μια ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως ή παρουσιάσεως στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εν λόγω εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται προσωρινά από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όπως ορίζει η εθνική νομοθεσία ως προς τους ημεδαπούς και οριστικά από το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 & 2 συνάγεται σαφώς ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος (π.χ. ΗΠΑ), το φωνογράφημα όμως το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάσθηκε (δημοσιεύτηκε) επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (π.χ. Ελλάδα), στην περίπτωση αυτή το φωνογράφημα αυτό θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο μέρος (π.χ. Ελλάδα) και το τελευταίο θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων. Συνεπώς, αν ένα φωνογράφημα εκδόθηκε στις ΗΠΑ και το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη έκδοση σ' αυτές παρουσιάσθηκε και στην Ελλάδα, τότε αυτό θεωρείται ότι

εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα και σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως (που εκπροσωπούν τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), το ύψος της εν λόγω εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οριστικό από το αρμόδιο δικαστήριο. Με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι α) έχουν συσταθεί νόμιμα ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, συνακόλουθα δε χους έχει ανατεθεί από τα μέλη χους, ήτοι χους μουσικούς, τραγουδιστές και τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας αντίστοιχα, τα οποία και κατονομάζουν, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών τους δικαιωμάτων, β) μεταξύ αυτών των δικαιωμάτων περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της εύλογης αμοιβής (όπως αυτή διαμορφώνεται και καθορίζεται από τον νόμο), στη συνέχεια δε η διανομή της στους δικαιούχους (μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς), γ) ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμού συλλογικής διαχείρισεως των ως άνω τριών κατηγοριών έχουν συνάψει και με αντίστοιχους αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως, τους οποίους απαριθμούν ενδεικτικώς, συμβάσεις αμοιβαιότητας βάσει των οποίων νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή ή άλλως νομιμοποιούνται στις ως άνω πράξεις βάσει της διεθνούς συμβάσεως της Ρώμης της 26.10.1961 που κυρώθηκε στην Ελλάδα με τον Ν. 2054/1992 και αποτελεί εσωτερικό δίκαιο, δ) συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό μέσω της δημοσιεύσεως σε τρεις εφημερίδες, προσκάλεσαν δε την κάθε κατηγορία χρηστών υλικών φορέων ήχου, οι οποίοι με δημόσια εκτέλεση αυτών των υλικών φορέων στα καταστήματά τους εκμεταλλεύονται το εγγεγραμμένο σ' αυτούς μουσικό ρεπερτόριο σε διαπραγματεύσεις, τόσο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής από τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου όσο και για τον τρόπο νόμιμης καταβολής και εισπράξεως της ε) η καθ' ης, η οποία ως χρήστης διατηρεί στα επιχείρηση (ντίσκο-κλαμπ) με τον διακριτικό τίτλο «.....» (σε κατάσταση εμβαδού 250 τ.μ.) και χρησιμοποιεί υλικούς φορείς με αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο επί έξι μήνες χο χρόνο σε καθημερινή βάση κατά τις ώρες λειτουργίας της, προσκλήθηκε και αυτή σε διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την καταβολή της εύλογης αμοιβής, πλην όμως αρνήθηκε να συμπράξει στον καθορισμό και την πληρωμή της, μολονότι η παρά τον νόμο χρήση της μουσικής των μελών που εκπροσωπούν είναι απαραίτητη για την προσέλκυση της πελατείας της και πορίζεται όφελος από αυτήν (αυξάνοντας τα έσοδά της), στ) κατά τα έτη 2007 και 2008 η καθ' ης χρησιμοποίησε υλικούς φορείς ήχου και εκμεταλλεύτηκε μουσικό ρεπερτόριο των μελών τους, με τα αναφερόμενα δειγματοληπτικά μουσικά έργα, χωρίς να τους καταβάλει την εύλογη αμοιβή, ζητούν, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, α) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθ' ης, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά της, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου λειτουργίας της, ήτοι 6 μήνες του χρόνου κατά τους χειμερινούς μήνες σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2007 και 2008, σε ποσοστό 10% επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της, το οποίο ανέρχεται σε 5.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19% (ήτοι συνολικά 5.950 ευρώ για κάθε έτος και για τα δύο έτη συνολικά 11.900 ευρώ, δεδομένου ότι ο ετήσιος τζίρος της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται ανήλθε σε 50.000 ευρώ, άλλως σε περίπτωση που τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα της καθ' ης είναι λιγότερα από 50.000 ευρώ ετησίως, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής τους σε ποσοστό 10% επί του ετήσιου αυτού τζίρου, πλέον ΦΠΑ 19%,

για τα έτη 2007 και 2008. Άλλως σε περίπτωση που τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα της καθ' ης για τα επίδικα έτη ήταν λιγότερα από 35.000 ευρώ κατ' έτος, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους, σύμφωνα με τα 250 τ.μ. του καταστήματος, στο ελάχιστο ποσό των 3.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19%, ήτοι στο ποσό των 4.165 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά για τα δύο έτη στο ποσό των 8.330 ευρώ, β) να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το 25% στους τραγουδιστές, γ) να υποχρεωθεί η καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την άνω περίοδο, με την απειλή χρηματικής ποινής 1000 ευρώ, για την περίπτωση παράβασης της υποχρέωσης αυτής και δ) να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά τους έξοδα. Η αίτηση παραδεκτά φέρεται ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993 και Ν.2054/1992, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 176, 731, 732, 947 ΚΠολΔ. Πρέπει, συνεπώς να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, καθώς και από τα έγγραφα που προσκομίζουν με τα σημειώματά τους οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του ως άνω νόμου και δη ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων ο καθορισμός, η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερομένου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Οι αιτούντες περαιτέρω, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας (ενδεικτικά με τον Ελβετικό SWISS PERFORM, Γερμανικό GVL, Ισπανικό AIE, κλπ), κατά τις οποίες νομιμοποιούνται στην διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι (μουσικοί - τραγουδιστές - και παραγωγοί), για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Πέραν αυτών, με τον Ν. 2054/1992, όπως έχει προπαρατεθεί κυρώθηκε και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου, η διεθνής σύμβαση της Ρώμης της 26.10.1961 «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων», η οποία α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους με την παραχώρηση της «εθνικής μεταχείρισης», β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφήματων, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευση, παρουσιάσθηκε δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα, όπως και τα επίδικα αλλοδαπά, εντός τριάντα ημερών – σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων μέσων επικοινωνίας (π.χ. διαδίκτυο κλπ) - από την πρώτη δημοσίευσή τους έχουν δημοσιευθεί και παρουσιασθεί στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας. Οι αιτούντες στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/93) στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ» (6.5.2003), «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2.5.2003), «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για

την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ. η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 10% των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Έτσι για καταστήματα με επιφάνεια από 101 έως 200 τ.μ. και διάρκεια λειτουργίας 6-7 μήνες, η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε 4.200 ευρώ, ενώ για καταστήματα με επιφάνεια 201 έως 300 τ.μ. και διάρκεια λειτουργίας 6-7 μήνες (χειμώνα), η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε 5.000 ευρώ. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η καθ' ης η οποία διατηρεί κατάστημα, στο οποίο καθημερινά χρησιμοποιεί ξένη μουσική (ORIENTAL), η οποία είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του. Ειδικότερα η καθ' ης διατηρεί στο παλιό λιμάνι της πόλης των Χανίων και στην οδό, επιχείρηση (κλαμπ) με το διακριτικό τίτλο «.....», εμβαδού εστεγασμένου χώρου 250 τ.μ. Το κατάστημα αυτό λειτουργεί σε καθημερινή βάση έξι μήνες του χρόνου, (κατά τη διάρκεια του χειμώνα). Η μουσική που μεταδίδεται στο κατάστημα αυτό είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του, δεδομένου όχι σε καταστήματα τέτοιου είδους οι πελάτες προσέρχονται για να σερβιριστούν ποτό και να ακούσουν μουσική. Η καθ' ης κατά τα έτη 2007 και 2008 διασκέδαζε και ψυχαγωγούσε την πελατεία της με τη χρήση μουσικού ρεπερτορίου, προσελκυστικού παράγοντα της πελατείας της και απαραίτητου για την άσκηση του είδους αυτού της επιχείρησής της. Παρόλο λοιπόν που η καθ' ης οχλήθηκε σχετικά από τους αιτούντες, μέχρι και την κατάθεση της ένδικης αίτησης, αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω πιθανολογείται ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες ετησίως για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στο κατάστημά της κατά τα έτη 2007 και 2008, πρέπει να καθοριστεί σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της, τα οποία πιθανολογήθηκαν ότι είναι λιγότερα των 35.000 ευρώ ετησίως, ήτοι το ποσό των 3.500 ευρώ συν ΦΠΑ 19% (4.165 ευρώ) ετησίως, και για τα δύο έτη, το ποσό των 8.330 ευρώ. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως ουσιαστικά βάσιμη, κατά το επικουρικό της αίτημα, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε αυτή στο κατάστημά της κατά τα έτη 2007 και 2008, σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της και ειδικότερα στο ποσό των 4.165 ευρώ ετησίως και συνολικά στο ποσό των 8.330 ευρώ, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές και να υποχρεωθεί η καθ' ης να καταβάλει στους αιτούντες το παραπάνω ποσό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς. Επίσης, πρέπει να υποχρεωθεί η καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους με χους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιούσε κατά τις παραπάνω περιόδους. Τέλος, πρέπει, η καθ' ης να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων (όρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται την αίτηση

Καθορίζει το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες, για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε στο κατάστημά της κατά τα έτη 2007 και 2008, σε ποσοστό 10% επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της, πλέον ΦΠΑ 19%, ήτοι, στο ποσό των 4.165 ευρώ ετησίως και συνολικά

στο ποσό των οκτώ χιλιάδων τριακοσίων τριάντα τριών (8.333) ευρώ.

Καθορίζει ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές.

Υποχρεώνει την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες το ήμισυ του παραπάνω ποσού, ήχοι το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εκατόν εξήντα πέντε (4.165) ευρώ.

Υποχρεώνει την καθ' ης να προσκομίσει στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τις άνω περιόδους.

Απειλεί εναντίον της καθ' ης χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ, σε περίπτωση παράβασης της παραπάνω διατάξεως.

Επιβάλλει στην καθ' ης τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία ορίζει σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα Χανιά στις 27.2.2009, σ' έκτακτη συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, με παρούσα τη Γραμματέα Αικατερίνη Σπαντιδάκη, μόνο για τη δημοσίευση.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Για τη δημοσίευση)